

Sygn. akt II CSK 227/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Gminy Miasto S.

przeciwko B. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 listopada 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 stycznia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**

**2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy jako sąd kasacyjny nie jest sądem powszechnym zwykłej, trzeciej instancji, a skarga kasacyjna (podobnie jak uprzednio - kasacja) nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie z uwagi na przeważający w charakterze skargi kasacyjnej element interesu publicznego.

Skarga kasacyjna jest środkiem zaskarżenia o charakterze nadzwyczajnym. Ma przede wszystkim na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie sporów precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla rozwoju prawa i judykatury sądowej. W związku z tym jednym z koniecznych elementów skargi kasacyjnej jest wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienie, w którym skarżący powinien wskazać, że zachodzi przynajmniej jedna z okoliczności wymienionych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. i związku z tym istnieje potrzeba rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy. Określone w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący w odrębnym wywodzie wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398<sup>4</sup> § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka Gmina Miasto S. oparła wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankach wymienionych w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Według powódki w sprawie występują istotne zagadnienia prawne a mianowicie, czy na wykładnię art. 68 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami w brzmieniu obowiązującym w dacie wtórnego zbycia lokalu

nabytego od gminy z bonifikata, ma wpływ jego późniejsza nowelizacja oraz czy fakt, że w aktualnym stanie prawnym brak byłoby podstaw do domagania się zwrotu udzielonej bonifikaty wpływa na ocenę prawną roszczenia opartego na podstawie art. 68 ust. 2 tej ustawy w brzmieniu obowiązującym jeszcze przed dokonaniem nowelizacji. a ponadto według powódki skarga jest oczywiście uzasadniona

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd, że jeżeli skarżący, jako okoliczność uzasadniającą wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien to zagadnienie przedstawić nie tylko przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, a także w oddzielnym wywodzie prawnym przytoczyć argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, ale powinien ponadto wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, nie publ.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, nie publ. z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, nie publ.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, nie publ.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, nie publ.; z dnia 2 grudnia 2011 r., III SK 29/11, nie publ.).

Tych kryteriów nie spełniają przedstawione zagadnienia prawne. Oczywiście jest, że podstawą oddalenia powództwa o zwrot bonifikaty udzielonej przy sprzedaży lokalu mieszkalnego była przyjęta przez sąd *meriti* wykładnia i zastosowanie art. 5 k.c., który jednak nie został przytoczony w podstawach skargi kasacyjnej. Natomiast w dotychczasowej judykaturze nie budzi wątpliwości wykładnia samego art. 68 ust. 2 omawianej ustawy, który ulegał zmianom, w kontekście dochodzenia zwrotu udzielonej bonifikaty (por. uchwały Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., III CZP 87/11, OSNC 2012, nr 7-8, poz. 84, z dnia 30 marca 2012 r., III CZP 4/12, OSNC 2012, Nr 10, poz. 116 oraz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2011 r., II CSK 103/11, niepubl., z dnia 10 lutego 2012 r., II CSK 294/11, niepubl., z dnia 16 marca 2012 r., IV CSK 356/11, niepubl.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że aby nadać skardze kasacyjnej przymiot oczywiście uzasadnionej, skarżący musi wykazać za pomocą argumentacji prawnej, że uchybienie sądu odwoławczego jakiego ten sąd dopuścił się przy wydawaniu zaskarżonego orzeczenia jest rażące i oczywiste, a nadto widoczne już na pierwszy rzut oka dla przeciętnego prawnika, bez szczegółowego wgłębiania się w argumentację jurydyczną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 110/08, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2010 r., sygn. akt IV CSK 148/10, niepubl.).

Pomijając wzajemną sprzeczność tej samej argumentacji odnoszącej się do występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego oraz oczywistej zasadności skargi kasacyjnej trzeba przyjąć, że wnosząca skargę kasacyjną nie wykazała tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Z tych względów uznając, że nie zostały spełnione przesłanki przejęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 1 i 2 k.p.c. postanowił jak wyżej. O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98, 99 w zw. z art. 391 § 1, 398<sup>21</sup> k.p.c.